

El referèndum de Calatrava

El referèndum de Calatrava

JOSEP C. VERGÉS

El valorat traductor anglès de Pla, Peter Bush, marxa a viure a Oxford. Me n'acomio dinant a la plaça de Sarrià barcelonina, just davant el bar on el Mariscal Tito tenia el seu quarter general a la guerra civil, avui una paret enrunada. El valuós musicòleg Roger Evans, autor de la biografia anglesa de Xavier Montsalvatge, ens acompanya. Parlem de Pla, evidentment, però també del referèndum, inevitablement. Hi haurà "decisió", com ells diuen? Bromejo amb el novaiorquès Roger Evans que ja fa tres segles els americans prengueren la decisió del sí. Respon: "En un referèndum haurien empatat el sí i el no!".

Ara toca Escòcia, just després de l'Onze de setembre. Els anglesos

celebren abans d'hora, basats en les enquestes, que guanyarà el no. Els espanyolistes no celebren res perquè temen el contrari, que guanya el sí a Catalunya. Per això David Cameron es presenta de demòcrata acordant votar mentre el negacionista Mariano Rajoy s'enroca contra la democràcia.

Realment guanya el no, a Escòcia? El con?servador Telegraph, que mai té res bo a dir dels escocesos com si fos un diari madrileny contra els catalans, ja no està tan segur de les enquestes antiindependència. Charlotte Runcie ho explica repassant els espectacles d'Edimburg: "A tot arreu estan convençuts que la independència està al caure. Hi ha molta passió, però poc debat. L'actriu danesa Sofia Grabol, de la sèrie televisiva de culte The Killing, actua de Reina Margarida i pregunta per què els escocesos tenen por de donar la cara front als anglesos. Es viu un sentiment trepidant, mesclat de determinació i fe contagiosa. L'ambient és positivista. El que manca als espectacles independen?tistes en arguments polítics detallats queda més que compensat amb el cor i l'ànima. Cor i ànima? Què són front a les pors tremebun?des de col·lapse econòmic? Vist el que hem vist, si el referèndum acaba sent una batalla entre el cap i el cor, la lluita està però que molt, molt igualada." Les enquestes diuen que el no està 9 punts davant el sí. És veritat? Explico als dos catalanòfils la meua experiència de referèndums municipals, cantonals i federals cada tres mesos a Suïssa. Les enquestes no són gens de fiar en temes emocionals. Només encerten en temes de butxaca, com el no a les cinc setmanes de vacances. En canvi en preguntes emocionals, com anar contra els estrangers, els enquestats amaguen el vot i invariablement les enquestes s'equivoquen a favor del no i contra el sí. La independència és emocional, per molt que es faci por econòmica. Fa mesos ja deia que guanyaria el sí. Veurem.

El referèndum és una eina democratitzadora fantàstica per controlar els polítics. A Suïssa van en cotxes oficials de segona mà, no amb limusines de luxe com aquí. Els votants tomben qualsevol despesa excessiva. A St. Gallen denegaren remodelar la plaça del mercat per 40 milions, inclòs l'enderroc de la marquesina del valencià de Zurich Santiago Calatrava. Aquest setembre els polítics presenten un nou projecte que costa la meitat i no toca l'art metàl·lic de Calatrava. Els suïssos són rics perquè no llencen el diner públic. Els valencians són pobres perquè tiren la casa per la finestra, tot i tenir el mateix geni, Calatrava. La diferència és el referèndum, com Escòcia i Catalunya.

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/08/24/referendum-calatrava/684472.html?utm_source=rss